

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ & ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2016

Άριθμ. Πρωτ.: 825

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
τοῦ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ κ.κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ἐπί τῆ Ἑορτῆ τῶν Χριστουγέννων
πρός τό Χριστεπώννυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

«Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται,
Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου». (Ἰακ. α' 16)

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εἶναι πολύ σημαντικό νά συνδέη κανεῖς τήν Ἑορτήν τοῦ παρόντος μέ ἓνα γεγονός ζωῆς πού ἀφορᾶ εἰς τήν δημιουργίαν τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ὁ ἱερός ὑμνογράφος μᾶς λέγει ὅτι σήμερον ὄχι τό σύμπαν ἀλλά τά σύμπαντα, δηλαδή ὅλη ἡ κτίσις, ὅλη ἡ δημιουργία, χαρᾶς πληροῦνται. Γεμίζουν ἀπό χαράν, διότι ἐγεννήθη ὁ Χριστός ἐκ τῆς Παρθένου. Ὁλόκληρον τό γεγονός τῆς δημιουργίας ὑποκλίνεται μπροστά εἰς τό γεγονός τῆς Καινῆς Κτίσεως, τῆς Ἄλλης Δημιουργίας, τῆς Ὑπερτέρας Δημιουργίας. Γιατί μέ τήν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ξαναγεννιέται ὀλόκληρον τό ἀνθρώπινον γένος, δημιουργεῖται διάστασις καινούργιας δημιουργίας, καινούργιας κτίσεως καί ἐπομένως τά σύμπαντα, πού ἔζησαν τήν πτώσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ κτίσις ὅλη πού στενάζει μέ τό κατάντημα τοῦ ὑπερτάτου δημιουργήματος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος, εὐρίσκουν πλέον εὐκαιρίαν νά ζήσουν τήν χαράν.

Ἡ χαρά, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι τό γεγονός πού ἀναζητᾶ κάθε ὑπαρξίς, κάθε ἄνθρωπος. Ἡ χαρά εἶναι ἐκείνη πού δίδει στόν ἄνθρωπον τήν δυνατότητα νά βιώσῃ τήν πληρότητα, νά ὑπερβῇ κάθε στιγμῆν στερητικοῦ συνδρόμου καί φαινομένου καί νά αἰσθανθῇ πλουσίαν τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Αὐτό τό γεγονός τῆς χαρᾶς εἶναι, λοιπόν, ἐκεῖνον τό ὁποῖον καλούμεθα καί ἐμεῖς νά ζήσουμε σήμερον. Γιατί ὁ καθένας ἀπό

ἐμᾶς εἶναι μέρος αὐτῆς τῆς δημιουργίας, ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς ἀνήκει εἰς αὐτόν τόν κόσμον πού ὀριοθετοῦν τά σύμπαντα. Ἄν μετρήσῃ κανεὶς τὴν ἀναλογίαν τῶν μεγεθῶν βλέπει τόν ἄνθρωπον νὰ ἐκμηδενίζεται καὶ νὰ καθίσταται οὐσιαστικῶς ἀνύπαρκτος. Καὶ ὅμως, μπροστὰ εἰς αὐτό τό διαπιστωτικόν γεγονός τῆς ἀσημαντότητος τοῦ ἀνθρώπου ἐξ ἀπόψεως φυσικοῦ μεγέθους, ἔρχεται ὁ Θεός καὶ καθιστᾷ τόν ἄνθρωπον, ὥστε νὰ εἶναι τό ὑπερμέγεθος τῆς ἀγάπης Του, νὰ εἶναι δηλαδή τό δημιούργημα ἐκεῖνο τό ὁποῖον συγκεντρώνει τό πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, τόν ἴδιον Σαρκοθέντα Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ πού ἔρχεται νὰ ἐκπληρώσῃ κάθε προσδοκίαν, κάθε προφητείαν, κάθε διδασκαλίαν γιὰ τό παρόν καὶ τό ὑπαρξιακόν μέλλον τοῦ ἀνθρώπου.

Χριστούγεννα καὶ ἐφέτος καὶ καλεῖται ὁ κόσμος ὁλόκληρος νὰ ἐναρμονισθῇ πρὸς αὐτό τό γεγονός τῆς χαρᾶς. Πόσοι, ὅμως, ἀπὸ τοὺς ἄνθρώπους σήμερον χαίρονται; Πόσοι ἀπὸ ἐμᾶς πού ἀκοῦμε πῶς σήμερον Χριστὸς Γεννᾶται νιώθουμε στὴν ζωὴν μας κάτι τό διαφορετικόν; Πόσοι ἀπὸ ἐμᾶς ἔχουμε τὴν δύναμιν νὰ ὑπερβοῦμε τὴν καθημερινότητα πού μᾶς καθηλώνει σὲ ἓνα βίωμα ἀπαρέσκευας ὄλων ἐκείνων τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ καὶ παράλληλα σὲ ἓνα βίωμα ἀκηδίας πού μᾶς καθιστᾷ μὴ ἐνδιαφερομένους γιὰ ὅλα ἐκεῖνα τά ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας Του πού ἀποτελοῦν τὴν προσδοκίαν τῆς ἐπέκεινα πραγματικότητος, πού ἐκφράζει τό μέλλον καὶ τὴν ἀληθινὴν προοπτικὴν τῆς ζωῆς μας;

Χριστούγεννα καὶ ἐφέτος. Γιὰ μία ἀκόμη φορὰ δίδεται ἡ εὐκαιρία στὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς νὰ ζήσει τὴν μοναδικὴν αὐτὴν στιγμὴν. Γιὰ μία ἀκόμη φορὰν ἔχει ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς τὴν εὐκαιρία νὰ χαρῇ τὴν αναφαίρετον χαρὰν, τὴν χαρὰν πού ἀνατέλλει, τὴν χαρὰν πού εἶναι ταυτισμένη μὲ τὸν ἄδυτον Ἥλιον, μὲ τὸ ἄδυτον Φῶς, τὴν χαρὰν πού μπορεῖ νὰ πλημμυρίσῃ τὴν ὑπαρξίν μας μὲ τὴν ἀληθινὴν εἰρήνην, μὲ τὴν ἀληθινὴν εὐφροσύνην.

Ναί, ἀδελφοί μου. Τὰ Χριστούγεννα μποροῦν νὰ γίνουν γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς τό αἶτιον καὶ ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς, ἡ ἀληθινὴ ἑορτή, ἡ ἡμέρα τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, ἀρκεῖ στὴν ζωὴν μας νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός, ἀρκεῖ μὲ τὴν ζωὴν μας νὰ συναντήσουμε τὴν ζωὴν Του καὶ νὰ ἐνωθοῦμε μαζί Του, νὰ γίνουμε χριστοφόροι, ἀρκεῖ ἡ καρδιά τοῦ καθενός μας νὰ γίνῃ ἓνα θεοδέγμον σπύλαιον, πού θὰ δεχθῇ τὸν Ἀχώρητον. Πόσο δύσκολον εἶναι κανεὶς νὰ πλησιάσῃ μὲ τὸν νοῦ του αὐτὰ τά γεγονότα; Ἀδύνατον. Ὅμως, ὅσο ἀδύνατον καὶ ἂν εἶναι νὰ πλησιάσῃ κανεὶς μὲ τὴν σκέψιν καὶ νὰ περιγράψῃ τό ἀπερίγραπτον μυστήριον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τόσον ἀπλό καὶ εὐκόλον εἶναι νὰ ζήσει κανεὶς τὴν χαρὰν τῶν Χριστουγέννων ἀρκεῖ νὰ πεῖ: Ἐλα, Χριστέ, νὰ γεννηθῆς μέσα στὴν καρδιάν μου. Ναί, Κύριε, ἔλα στὴν ζωὴν μου, γιὰ νὰ ἀλλάξῃ αὐτό πού ἀποτελεῖ τό ἀποτέλεσμα τῆς δικῆς μου λανθασμένης ἐπιλογῆς καὶ νὰ γίνῃ ἡ ζωὴ μου, ὅπως Ἐσύ τὴν θέλεις.

Εἶναι καιρός, ἀδελφοί μου, νά ἀφήσουμε στόν Δημιουργόν, στόν Θεόν, στόν Πατέρα τῆς ἀγάπης, στόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Ἐκεῖνον πού δημιούργησε τόν οὐρανόν καί τήν γῆν, τήν θάλασσαν καί πάντα τά ἐν αὐτῇ, Ἐκεῖνον πού δημιούργησε τά σύμπαντα, νά Τοῦ ἐπιτρέψουμε νά ἔλθῃ στήν ζωήν μας γιά νά δημιουργήσῃ τήν καινούργιαν ζωήν. Ἄν τά Χριστούγεννα εἶναι ἡ ἑορτή τοῦ κάθε χριστιανοῦ, τοῦ κάθε πιστοῦ, αὐτό ὀφείλεται στό ὅτι ὁ καθένας μας καλεῖται νά ἐορτάσῃ τήν δικήν του γέννησιν στήν καινούργιαν ζωήν, στήν ζωήν τῆς ἀφθαρσίας καί τῆς ἀθανασίας. Γιατί ζωή μέ τόν Χριστόν σημαίνει νίκη καί κατάργησις τοῦ θανάτου, σημαίνει ξεπέραςμα τῆς φθορᾶς καί μέσα ἀπό τήν φθοράν ἔρχεται ἡ ἀνατολή τῆς ἀφθαρσίας, ἡ ἀνατολή τῆς ἄλλης βιοτῆς. Ἔρχεται νά ζήσῃ κανεῖς μέσα ἀπό τό γεγονός τῆς δικῆς του κατά Χριστόν γεννήσεως τήν δικήν τοῦ θεῶσιν, τόν δικόν του ἀγιασμόν, τήν δικήν του σωτηρίαν.

Χριστούγεννα, λοιπόν, γιά μία ἀκόμη φορά στήν ζωήν μας. Ἄς δώσουμε στόν ἑαυτόν μας τήν εὐκαιρίαν νά χαρῆ μέ τήν χαράν τῶν Ἀγγέλων, νά δοξάσῃ τόν Θεόν μέ τόν ἀγγελικόν ὕμνον τῆς Δοξολογίας. Ἄς ἀγαπήσουμε τά δῶρα τῆς παρουσίας Του στήν ζωήν μας. Ἄς γίνουμε ἐργάτες τῆς εἰρήνης καί μέσα ἀπό τήν ἀγάπην ἃς δημιουργήσουμε τίς προϋποθέσεις τοῦ ταπεινοῦ φρονήματος, στό ὅποῖον ἀναπαύεται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού μπορεῖ καί ἐμᾶς νά μεταμορφώσῃ διά νά μᾶς δώσῃ τό ἀληθινόν μεγαλεῖον. Ὅχι τό μεγαλεῖον τό ψεύτικον πού ἀναζητοῦμεν στήν ματαιότητα τῆς ζωῆς, ὅχι τό φῶς πού μπορεῖ νά εἶναι διάχυτον μέ τήν πολυχρωμίαν τῶν φώτων, πού ἀνάβουν καί ἐντυπωσιάζουν μά πού δέν εἶναι τό φῶς. Γιατί τό Φῶς πού γεννᾶται εἶναι τό Φῶς τῆς Καινούργιας Ζωῆς. Εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ζωή.

Χριστός γεννᾶται, ἀδελφοί μου. Τα σύμπαντα χαρᾶς πληροῦνται, Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Ἔτη Πολλά

καί ἐν παντί παρά τοῦ δι' ἡμᾶς Νηπιάσαντος Κυρίου εὐλογημένα

Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννης

* Να ἀναγνωσθῇ εὐκρινῶς τήν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων κατὰ τό Κοινωνικόν.-